

Î N C H E I E R E

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Valentin Chirinciuc și Ludmillei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Angelei Roșcovan în interesele copiilor minori Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan împotriva lui Valentin Chirinciuc, Ludmila Chirinciuc și Ecaterina Pojoga (Roșcovan), intervenienții accesorii Ecaterina Enițcaia și Anatol Ciobanu cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de către Ecaterina Pojoga, Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 23 martie 2015 și emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 30 august 2012, Angela Roșcovan în interesele copiilor minori Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Chirinciuc, Ludmila Chirinciuc și Ecaterina Pojoga (Roșcovan), intervenienții accesorii Ecaterina Enițcaia și Anatol Ciobanu cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna februarie 1996, Anatol Roșcovan s-a adresat cu cerere de chemare judecată împotriva fostei soții Ecaterina Roșcovan (Pojoga) de partajare a casei de locuit din str. Ion Nistor, 30, mun. Chișinău, dobândită în devălmășie în perioada căsătoriei, iar prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 februarie 1996 a fost dispusă asigurarea acțiunii.

Menționează că, la data de 13 martie 1996, întru executarea încheierii de asigurare a acțiunii, a fost întocmit proces-verbal și act de aplicare a sechestrului asupra casei de locuit. Actele de aplicare a sechestrului asupra averii sechestrate, precum și averea sechestrată au fost transmise spre păstrare Ecaterinei Roșcovan (Pojoga), până la adoptarea hotărârii în litigiul privind partajarea averii.

Susține că, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel a Republicii Moldova din 23 ianuarie 2003 a fost admisă parțial acțiunea și din casa de locuit din str. Nistor, 30, mun. Chișinău s-a atribuit lui Anatol Roșcovan de la etajul 1 încăperile: nr. 4 suprafața 1.7 m.p. preț 1 477 lei; nr. 5 suprafața 3.8 m.p. preț 480 lei; nr. 6 suprafața 11.0 m.p. preț 1 389 lei; nr. 7 suprafața 5,9 m.p. preț de 745 lei; nr. 9 suprafața 1.0 m.p. preț de 126 lei; anexa lit. „a” 5 de 416 lei; din încăperea nr. 1 „a” suprafața 12,5 m.p. de 1 578 lei, de la etajul II: încăperea nr. 6 suprafața 25,2 m.p. de 3 182 lei; nr. 7 suprafața de 19,8 m.p. de 2 500 lei; veranda lit. „a” 4 de 332 lei, din mansardă încăperea nr. 3 suprafața 55,2 m.p. de 4 141 lei, ceea ce constituie 1/3 cotă-parte, în valoare de 16 336 lei. A fost obligat Anatol Roșcovan să stabilească îngrădire spre încăperea nr. 1 la etajul II; să instaleze trecerea din încăperea nr. 3 în încăperea nr. 1 și de la încăperea nr. 1 spre acoperiș; să organizeze instalarea scării pentru ieșirea la etajul II și terasă, cu instalarea ușii pentru intrarea spre această scară, precum și trecerea din încăperea nr. 6 și din terasa încăperii nr. 3 sau de a instala ieșire din încăperea nr. 3 spre acoperiș. S-a atribuit Ecaterinei Pojoga (Roșcovan) celelalte încăperi ce constituie 2/3 cotă-parte în valoare de 32 623 lei.

Relevă că, pe parcursul executării hotărârii s-a stabilit că, casa de locuit din str. Ion Nistor, 30, mun. Chișinău, sechestrată prin încheierea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 14 februarie 1996 și care nu a fost dată în exploatare, a fost înstrăinată ilicit de către Ecaterina Pojoga (Roșcovan) în mai multe etape ca teren pentru construcție locativă cu suprafața 0,045 ha și bunuri mobile caracterizate ca materiale de construcții.

Afirmă că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile eliberat de OCT Chișinău, imobilul sechestrat, inițial, a fost înregistrat pe numele Ecaterinei Pojoga în temeiul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0100213059 din 21 ianuarie 2001 și a fost vândut lui Anatol Ciobanu prin contractul nr. 1231 din 23 decembrie 2002, ulterior, ultimul, la data de 17 martie 2003, l-a vândut Parascoviei Enițaia prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 998, apoi a fost înregistrat pe numele lui Valentin Chirinciuc în baza contractului de vânzare-cumpărare din 03 iulie 2003.

Susține că, ulterior, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Roșcovan (Pojoga), lui Anatol Ciobanu, Parascoviei Enițaia și lui Valentin Chirinciuc privind recunoașterea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare și aducerea părților în poziția inițială.

Invocă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2007 au fost anulate ca ilegale contractele de vânzare-cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2002, nr. 998 din 17 martie 2003 și nr. 3200 din 03 iulie 2003.

Declară că, pârâții ilegal se folosesc de proprietatea, care nu le aparține până la momentul actual și obțin din aceasta posesie nelegitimă beneficii, calificate de prevederile art. 1389 din Codul civil ca îmbogățire fără justă cauză, iar în toată această perioadă proprietarul, Anatol Roșcovan, ulterior substituit în drepturi, a fost în imposibilitate de a se folosi de bunul său imobil, fiindu-i cauzat astfel prejudiciu semnificativ.

Astfel, consideră că, pârâții urmează să achite prejudiciul material format prin îmbogățire fără justă cauză și posesiune nelegitimă a bunului imobil pentru o perioadă de 9 ani.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat cerințele și în final a solicitat încasarea sumei de 583 358,80 lei, în vederea reparării prejudiciului material cauzat prin posesiunea nelegitimă a 1/3 cotă-parte din bunul imobil nr. cadastral 0100213,059.01 din mun. Chișinău, str. Ion Nistor, 30, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasată de la Valentin Chirinciuc, Ludmila Chirinciuc și Ecaterina Pojoga (Roșcovan) suma de 585 358,80 lei, cu titlu de prejudiciul material. În rest acțiunea a fost respinsă. A fost încasat de la Valentin Chirinciuc, Ludmila Chirinciuc și Ecaterina Pojoga (Roșcovan) în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 17 500,76 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 08 mai 2007, prin decizia Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2008, au fost anulate ca ilegale contractele de vânzare-cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2002, încheiat între Ecaterina Pojoga și Anatolie Ciobanu, nr. 998 din 17 martie 2003, încheiat între Anatolie Ciobanu și Parascovia Enițcaia și nr. 3200 din 03 iulie 2003, încheiat între Parascovia Enițcaia și Valentin Chirinciuc, cu aducerea părților la poziția inițială.

Totodată, prima instanță a constatat că, reclamantei, care acționează în interesele copiilor minori, i s-a cauzat un prejudiciu în urma acțiunilor ilegale ale pârâților, care au folosit și se folosesc din momentul încheierii tranzacțiilor de vânzare-cumpărare și până în prezent de o parte din imobil, ce nu le aparține, posedând nelegitim de fapt cota-parte, ce le aparține copiilor minori, fapt pentru care succesorii substituiți în drepturi au fost în imposibilitate de a se folosi de bun, iar suma prejudiciului calculat reieșind din Raportul de evaluare a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Ion Nistor 30, întocmit de către SRL „GeoInfoSistem” la 04 noiembrie 2013, urmează a fi încasat în mod solidar din contul lui Valentin Chirinciuc, al Ludmillei Chirinciuc și Ecaterinei Pojoga (Roșcovan).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016 au fost admise apelurile declarate de către Valentin Chirinciuc, Ludmila Chirinciuc și Ecaterina Pojoga (Roșcovan), a fost casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către Angela Roșcovan în interesul copiilor minori Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 au fost admise apelurile declarate de către Ecaterina Pojoga, Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasat de la Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc în beneficiul Angelei Roșcovan în interesele copiilor minori

Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan prejudiciul material în mărime de 342 494 lei și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7 706 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, responsabili de achitarea prejudiciului lui Ștefan Roșcovan și Iuliane Roșcovan sunt Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc, deoarece anume aceștia se folosesc pe tot parcursul timpului de acest bun imobil. Această responsabilitate nu poate fi atribuită Ecaterinei Pojoga, deoarece aceasta din anul 2003, nu mai deține în posesie și folosință bunul în litigiu.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că, Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan și-au dobândit calitatea de moștenitori ai averii defunctului Anatol Roșcovan la data de 07 octombrie 2009 și de la această dată urmează a fi calculată suma prejudiciului cauzat acestora până la 13 noiembrie 2013, or, temeuri legale pentru calcularea prejudiciului pentru o perioadă, în care aceștia încă nu erau moștenitori ai bunului, nu sunt.

La data de 06 martie 2017, reprezentantul lui Valentin Chirinciuc și al Ludmilei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii și remiterea pricinii spre rejudecare sau emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material, iar la examinarea pricinii, contrar prevederilor art. 372 alin. (2) și 130 alin. (1) CPC, nu au fost verificate circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar au importanță pentru soluționarea pricinii, nu au fost apreciate probele din dosar și cele prezentate suplimentar în ansamblul lor, călăuzindu-se de lege.

Menționează că, soluția instanței de apel nu conține nici o argumentare din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care a ajuns, fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor cerințelor invocate în cererea de apel și, anume, asupra neatragerii tuturor participanților direct implicați în proces.

Afirmă că, instanța de apel a dat o apreciere eronată circumstanțelor de fapt și a aplicat eronat prevederile legii materiale privind încasarea prejudiciului material. Or, casarea în parte a hotărârii primei instanțe și dispunerea micșorării cuantumului prejudiciului material încasat, denotă că, instanța de apel corect a constatat nejustificat faptul încasării prejudiciului material din contul Ecaterinei Pojoga, care din anul 2003 nu a deținut în posesie și folosință bunul imobil litigios, însă, contrar acestor norme urmau a fi luați în calcul recurenții.

Relevă că, conform raportului de evaluare a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Ion Nistor 30, întocmit la data de 04 noiembrie 2013 de către SRL „GeoInfoSistem”, la situația din 05 noiembrie 2013, s-a stabilit că, prețul de chirie pentru 1 m.p a constituit 6 Euro/109 lei pe lună pentru 1/3 din imobilul cu

suprafața de 63,8 m.p., însă instanța de apel a omis faptul că, acest raport a fost întocmit în noiembrie 2013, iar bunul litigios, la momentul procurării, 03 iulie 2003 de către Valentin Chirinciuc, nu a existat de fapt, bunul a fost reconstruit de către recurenți, prin investirea mijloacelor financiare proprii, iar prețul chiriei a fost calculat pentru bunul ridicat și construit de către ei, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție finală nr. 304-i din 25 mai 2004, în care în calitate de investitori sunt indicați doar recurenții.

Notează că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 ianuarie 2003, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 aprilie 2003, construcția din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău a fost partajată pe cote-părți între foștii soți Anatolie Roșcovan și Ecaterina Pojoga (Roșcovan) și, anume, 1/3 cotă-parte lui Anatolie Roșcovan și 2/3 cotă-parte Ecaterinei Pojoga.

Sușține că, la momentul rămânerii definitive și irevocabile a deciziei de partajare a averii, bunul imobil litigios nu era înregistrat în Registrul bunurilor imobile, astfel, instanțele de judecată au dispus partajarea unui bun viitor, iar soții Anatolie Roșcovan și Ecaterina Pojoga (Roșcovan) nu dețineau careva drepturi asupra acestuia, mai mult, Anatolie Roșcovan nici nu a deținut dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 010213.059 situat în mun. Chișinău, str. Ion Nistor 30, proprietara acestui lot era Ecaterina Pojoga (Roșcovan) în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0100213059 din 21 februarie 2001.

Declară că, la data de 23 decembrie 2002, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1231, Ecaterina Pojoga (Roșcovan) a înstrăinat lui Anatolie Ciobanu terenul cu nr. cadastral 010213.059 din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău, iar la data de 03 iulie 2003, acest teren a fost transmis recurenților, Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc, care conform procesului - verbal de recepție finală nr. 304-i din 25 mai 2004, au construit bunul imobil cu nr. cadastral 010213.059.01 și l-au înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 04 iunie 2004.

În acest context, afirmă că, bunul imobil cu nr. cadastral 010213.059.01 din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău a fost individualizat și format după înstrăinarea de către Ecaterina Pojoga (Roșcovan) a terenului și după partajul dispus prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2003.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2007, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2008, au fost declarate nule contractele de vânzare - cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2002, nr. 998 din 17 martie 2003 și nr. 3200 din 03 iulie 2003 asupra lotului de teren cu nr. cadastral 010213.059 și au fost repuse părțile în poziție inițială. Respectiv, la data de 30 ianuarie 2008, defunctul Anatolie Roșcova a obținut posibilitatea reală să solicite revendicarea a 1/3 cotă-parte de la Ecaterina Pojoga (Roșcovan) conform hotărârii de partajare a averii, fapt care nu a fost realizat, mai mult, nici nu a înaintat careva acțiuni în compensarea prejudiciului pentru imposibilitatea intrării în posesia și folosința cotei-părți adjudecate la 23 ianuarie 2003.

Atenționează că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile din 17 august 2012, minorii Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan, la data de 07 octombrie 2009, au devenit proprietari ai cotei-părți de 1/3 din bunul imobil cu nr. cadastral

0100213.059.01 din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău și fiind recunoscuți în calitate de moștenitori testamentari, au substituit creditorul urmăritor indicat în titlul executoriu nr. 2r-28/03 din 23 ianuarie 2003, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2010.

Menționează că, deși au fost declarate nule contractele de vânzare-cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2002, nr. 998 din 17 martie 2003 și nr. 3200 din 03 iulie 2003 cu repunerea părților în poziție inițială, recurenții pe parcursul perioadei pentru care a fost încasat prejudiciul pretins au construit și reparat bunul imobil litigios.

Mai mult ca atât, conform contractului de vânzare - cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2002, Ecaterina Pojoga (Roșcovan) a înstrăinat terenul cu nr. cadastral 0100213.059 din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău aflat în proprietatea privată a acesteia în temeiul deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 27/5-6 din 26 decembrie 2000, fapt confirmat prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0100213059 din 21 februarie 2001, precum și materiale de construcție aflate pe acesta. Or, casa de locuit individuală a fost dată în exploatare și individualizată ca un bun imobil separat abia la data de 25 mai 2004 conform procesului-verbal de recepție finală nr. 304-i de către Valentin Chirinciuc.

Prin urmare, consideră că, recurenții Valentin Chirinciuc și Ludmila Chirinciuc nu pot fi recunoscuți culpabili de cauzarea cărorva prejudiciu copiilor minori Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan, inclusiv și pentru faptul că, titlul executoriu nr. 2r-28/03 din 23 ianuarie 2003 nu a putut fi executat, or, prin procesul-verbal de constatare a imposibilității de executare din 18 decembrie 2003 și încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2004 s-a constatat că titlu executoriu nu putea fi executat din motive ce nu au depins de voința acestora și nu din refuzul lor propriu zis, având în vedere remodificarea bunului asupra căruia se pretinde prejudiciu material adus.

Afirmă că, prin cererea din 05 decembrie 2011, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu s-a adresat Curții Supreme de Justiție cu cerere privind stabilirea modului de executare a titlului executoriu nr. 2r-28/03 din 23 ianuarie 2003, care, prin încheierea din 15 decembrie 2012, a fost respinsă.

Consideră că, prin acțiunea înaintată nu se confirmă întrunirea tuturor elementelor răspunderii civile delictuale, după cum este reglementat în art. 1398 alin. (1) din Codul civil, și nu sunt întrunite nici condițiile aplicării acestor prevederi. Or, acțiunea în repararea prejudiciului cauzat poate fi înaintată doar de persoana care a suferit un anumit prejudiciu urmare a acțiunilor ilicite ale altei persoane săvârșite cu vinovăție, precum și în prezența legăturii cauzale între fapta persoanei și prejudiciul cauzat.

Sustine că, la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe pertinente și concludente, care să confirme caracterul ilicit al acțiunilor recurenților față de minorii, Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan și prejudiciul cauzat.

Invocă că, anularea contractelor de vânzare-cumpărare are drept consecință repunerea părților în situație inițială, consecință care nu putea fi pusă în aplicare din motive neimputabile recurenților, motivele neexecutării titlului executoriu din 23 ianuarie 2003 sunt indicate în hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din

16 noiembrie 2012, fapte, care nu au fost luate în considerație de către instanțele de judecată. Or, la examinarea cauzei cu privire la încasarea prejudiciului moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2003 s-a constatat cu certitudine că, această hotărâre nu s-a executat din cauza pierderii în anul 2004 a documentului executoriu, culpă imputabilă autorităților statului și pentru care intimata Angela Roșcovan a încasat prejudiciul moral adjudecat în mărime de 20 000 lei.

Relevă că, prima instanță nu au ținut cont de faptul că, de efectele constatării nulității absolute a actelor juridice pot beneficia doar părțile actului juridic nul, terții nefiind afectați de aceste consecințe.

Prin urmare, în speță, acest efect nu poate fi invocat de către intimata Angela Roșcovan, deoarece minorii Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan nu au avut calitatea de părți la nici unul din cele trei contracte de vânzare-cumpărare, respectiv nu au primit și nici nu au oferit nimic în cadrul acestora, motiv pentru care nu pot pretinde răsfângerea carorva efecte ale declarării nulității asupra persoanei sau patrimoniului lor, mai mult, moștenitorii defunctului Anatol Roșcovan nu au intrat niciodată și nici nu au putut intra în posesiunea imobilului în litigiu din cauze obiective și independente de voința recurenților și intimaților părți, aceștia nu pot pretinde că au suferit o diminuare a patrimoniului său propriu, deoarece posesiunea și folosința a rămas neschimbată.

Mai relevă că, instanța de apel a aplicat și interpretat eronat prevederile art. 1389 alin. (1) și ale art. 1393 alin. (2) din Codul civil, care reglementează îmbogățirea fără justă cauză.

Afirmă că, copiii minori Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan au dobândit dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din imobilul litigios abia la 07 octombrie 2009, însă nu au intrat niciodată în posesia și folosința acestui patrimoniu din motive independente de voința recurenților și nici nu poate fi pretins faptul că, patrimoniul minorilor a avut de suferit sau a fost diminuat de către recurenți în timp ce aceștia au devenit succesori legali la 07 octombrie 2009, iar partajul acestuia a avut loc între Anatolie Roșcovan și Ecaterina Pojoga (Roșcovan).

În aceste circumstanțe și conform prevederilor art. 1397 alin. (1) din Codul civil, coroborat cu prevederile art. 351 din Codul civil, drept consecință a dispunerii de bunul deținut în proprietate pe cote-părți prin încheierea actelor juridice cu caracter oneros, obligă pe Ecaterina Pojoga (Roșcovan) doar la restituirea a tot ceea ce a primit în urma dispunerii de bun, fiind doar obligată să compenseze minorilor valoarea cotei-părți moștenite de aceștia și indicată în contractul de vânzare-cumpărare nr. 1231 din 23 decembrie 2003, care a fost declarat nul.

De asemenea, invocă că, instanța de apel nu a luat în considerare nici faptul că, recurenții de fapt au locuit în bunul imobil din str. Ion Nistor 30, mun. Chișinău cu drepturi reale, au avut viză de domiciliu atât ei, cât și copiii acestora, care nu au fost atrași în proces, încalcându-le, astfel, dreptul la un proces echitabil, precum și drepturile procedurale reglementate în art. 5 CPC, la fel, instanța de apel a încălcat și principiul contradictorialității și egalității părților în proces.

Prin referința depusă la data de 12 mai 2017 Angela Roșcovan a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Valentin Chirinciuc și Ludmilei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Valentin Chirinciuc și Ludmilei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Valentin Chirinciuc și Ludmilei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Valentin Chirinciuc și Ludmilei Chirinciuc, avocatul Lilian Prutean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic